

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Jany Volkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **J. Š.**, narozený dne X
bytem P. 111, H.
zastoupený advokátem JUDr. Michalem Filoušem
sídlem Ostravská 16, Olomouc

proti
žalovanému: **Městský úřad Hranice**
sídlem Pernštejnské náměstí 1, Hranice

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

I. Žalovaný **je povinen** vydat rozhodnutí v opakovaném stavebním řízení, zahájeném na podkladě ohlášení záměru pro udržovací práce ze dne 16. 2. 2016.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 19 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Michala Filouše, advokáta se sídlem Ostravská 16, Olomouc.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

1. Žalobce podal u Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci dne 1. 11. 2017 žalobu, kterou se domáhal, aby krajský soud vydal tento rozsudek: „*I. Žalovanému se přikazuje vydat rozhodnutí o nařízení odstranění stavby „Udržovací práce spočívající v opravě dřevěných částí celodřevěného větrného mlýna (výměna oje, konstrukce zadní podvalnice a dřevěného schodiště) na pozemku pozemková parcela parcelní číslo X v katastrálním území x“, na kterou žalovaný vydal Usnesení čj. OSUZPD/2271/16-9 ze dne 28. 11. 2016, ve lhůtě do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku*“. V žalobě uvedl, že žalovaný nejedná nestranně a naopak lze předpokládat, že stavebníka záměrně v jeho prospěch vyzval, aby své ohlášení na stavbu vzal zpět. Zpětvzetím ohlášení stavby však nebyla zhojena nastalá situace; stavba byla provedena podle opatření vyžadovaného stavebním zákonem, které bylo pravomocně zrušeno v přezkumném řízení, a stavba nebyla povolena v opakovaném stavebním řízení. Zpětvzetí nemění nic na povinnosti dané § 129 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“). Stavební zákon pamatuje na případy, kdy bylo vydáno stavební opatření, které bylo později zrušeno, opakovaným stavebním řízením. Správní orgány však jsou v tomto ohledu nečinné. Žalobce nesouhlasil ani s tím, aby byly provedené práce posouzeny jako udržovací práce.
2. Krajský soud usnesením ze dne 27. 2. 2018, č. j. 65 A 86/2017-21, žalobu odmítl, neboť dospěl k závěru, že nebyly splněny podmínky pro rozhodnutí ve věci samé. Proti tomuto usnesení brojil žalobce kasační stížností.
3. Rozsudkem ze dne 27. 8. 2019, č. j. 8 As 73/2018-44, Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu ze dne 27. 2. 2018, č. j. 65 A 86/2017-21, zrušil a věc krajskému soudu vrátil k dalšímu řízení. Uvedl, že z obsahu argumentace přednesené v žalobě plyne, že „*stěžovatel má za to, že správní orgány jsou v opakovaném stavebním řízení nečinné. Z petitu je však patrné, že se žalobce domáhá, aby bylo žalovanému uloženo vydat rozhodnutí o nařízení odstranění stavby. Krajský soud ale tuto argumentaci stěžovatele žádným způsobem nereflekoval a dospěl pouze k závěru, že stěžovatel nevyčerpal bezvýsledně všechny prostředky k ochraně proti nečinnosti. Je však patrné, že stěžovatel v podané žalobě slučuje dvě řízení – řízení opakované a řízení o odstranění stavby. Tato dvě řízení jsou však v opakovaném stavebním řízení oddělena a vedena ve „dvou fázích“. První je fáze o původní žádosti, která je ukončena buď kladně - vydáním opakovaného stavebního povolení, nebo záporně – zamítnutím původní žádosti o stavební povolení, případně procesním rozhodnutím, např. zastavením řízení. Po provedení opakovaného stavebního řízení se „záporným“ výsledkem je vydání rozhodnutí o odstranění stavby prvním úkonem v řízení o odstranění stavby. Ačkoliv na opakované řízení navazuje, jde o řízení samostatné*“.
4. Nejvyšší správní soud zavázal krajský soud tím, že musí nejprve posoudit, zda se „*stěžovatel domáhá vydání rozhodnutí v opakovaném stavebním řízení. To by mohlo být, jak je již shora uvedeno, zamítavé, vyhovující, nebo procesní, nebo zda se domáhá, aby bylo zahájeno řízení o odstranění stavby – tedy řízení navazující na opakované stavební řízení v případě, že opakované stavební povolení nebude vydáno. Až v tomto okamžiku bude možné zkoumat, zda byly všechny prostředky ochrany vyčerpány. Je totiž rozdíl, pokud by se stěžovatel domáhal ochrany před nečinností v „první fázi“ opakovaného stavebního řízení, tedy ve fázi, kdy je rozhodováno o původní žádosti, nebo pokud by se domáhal vydání rozhodnutí až ve „druhé fázi“, tedy v řízení o odstranění stavby*“.

5. Krajský soud v souladu se shora uvedenými závěry usnesením ze dne 9. 10. 2019, č. j. 65 A 86/2017-47, vyzval žalobce, aby doplnil žalobu tak, aby bylo zřejmé, zda se domáhá ochrany proti nečinnosti v opakovaném stavebním řízení či v řízení o odstranění stavby.
6. Žalobce dne 23. 10. 2019 doplnil žalobu a uvedl, že okamžikem zrušení souhlasu se řízení o původním ohlášení záměru dostává do režimu opakovaného stavebního řízení, které však dosud nebylo ukončeno opakovaným stavebním povolením, zamítnutím původní žádosti ani procesním rozhodnutím. Žalobce proto žádal, aby krajský soud uložil žalovanému vydat rozhodnutí v opakovaném stavebním řízení zahájeném na podkladě ohlášení záměru pro udržovací práce ze dne 16. 2. 2016.
7. Žalovaný se k doplnění žaloby, které mu bylo doručeno dne 25. 10. 2019, nevyjádřil.

B. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

8. Krajský soud ze správního spisu zjistil, že stavebník ohlásil dne 16. 2. 2016 žalovanému záměr pro udržovací práce. Žalovaný vydal dne 22. 2. 2016 souhlas č. j. OSUZDP/2271/16-3 s provedením stavebního záměru.
9. Žalobce v období od 19. 9. 2016 do 23. 9. 2016 zaslal Krajskému úřadu Olomouckého kraje několik podání, přičemž obsahem jednoho z těchto podání byla žádost na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, Městského úřadu Hranice, ve věci přezkoumání a zrušení sdělení stavebního úřadu, č. j. OSUZPD/2271/16-5 ze dne 3. 8. 2016, kterým žalovaný sdělil, že neshledal důvody pro uplatnění postupu podle § 156 s. ř., tedy uznal, že souhlas s provedením stavebního záměru zůstává v platnosti. Výzvou ze dne 4. 11. 2016 Krajský úřad Olomouckého kraje uložil žalovanému přezkoumat citovaná sdělení zaslaná žalobci a uložil, aby přezkoumal také svůj souhlas ze dne 22. 2. 2016.
10. Žalovaný usnesením ze dne 28. 11. 2016, č. j. OSUZPD/2271/16-9, zrušil udělený souhlas ze dne 22. 2. 2016, neboť nebyl vydán v souladu s právními předpisy. Dne 20. 12. 2016 provedl stavební úřad prohlídku na místě, přičemž zjistil, že udržovací práce byly již provedeny a ukončeny. Žalovaný tedy zahájil řízení o odstranění předmětných udržovacích prací. Dne 21. 12. 2016 požádal stavebník o dodatečné povolení stavby. Dne 26. 1. 2017 vzal stavebník svou žádost o dodatečné povolení zpět. Žalovaný usnesením ze dne 28. 3. 2017 řízení o dodatečném povolení stavby zastavil a nenařídil odstranění stavby udržovacích prací. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal odvolání. Krajský úřad Olomouckého kraje rozhodnutím ze dne 14. 8. 2017 naposledy citované rozhodnutí zrušil a řízení zastavil, neboť řízení o odstranění stavby ani nemělo být zahájeno.
11. Dne 18. 10. 2017 vzal stavebník své podání ze dne 16. 2. 2016 (ohlášení stavebního záměru) zpět. Žalobce podal ke Krajskému úřadu Olomouckého kraje dne 24. 8. 2017 podnět k přijetí opatření proti nečinnosti žalovaného. Krajský úřad Olomouckého kraje konstatoval, že souhlas s provedením předmětného stavebního záměru byl z důvodu neúplnosti ohlášení zrušen usnesením ze dne 28. 11. 2016. Dále uvedl, že stavebník vzal ohlášení dne 18. 10. 2017 zpět, proto by bylo již nadbytečné činit kroky na ochranu proti nečinnosti.

C. Posouzení věci krajským soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

12. Podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
13. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce brojil proti nečinnosti žalovaného žádostí ze dne 24. 8. 2017. V ní namítal, že žalovaný „*do dnešního dne nevydal rozhodnutí v opakovaném stavebním řízení, zahájeném na základě původního podání, a tedy marně uplynula lhůta pro vydání rozhodnutí. Touto situací se zabývá § 129 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu*“.
14. Krajský úřad Olomouckého kraje v „*odpovědi na žádost*“ ze dne 23. 10. 2017, č. j. KUOK 104105/2017, shledal podnět k přijetí opatření proti nečinnosti jako nedůvodný, s ohledem na povahu ohlašovaných prací a zpětvzetí ohlášení považoval za bezpředmětné, aby činil jakékoli opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř.“). Z uvedeného dle krajského soudu vyplývá, že žalobce bezvýsledně vyčerpал prostředky na ochranu proti nečinnosti podle správního řádu; byla proto splněna podmínka předvídaná v § 79 s. ř. s. a žalobce byl oprávněn podat žalobu na ochranu proti nečinnosti.
15. Podle § 129 odst. 1 písm. e) stavebního zákona *stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku nebo stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené podle rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem, které bylo pravomocně zrušeno, a stavba nebyla povolena v opakovaném stavebním řízení.*
16. Podle § 129 odst. 5 stavebního zákona *u stavby podle odstavce 1 písm. e) vede stavební úřad opakované stavební řízení. Za žádost se pro tento účel považuje žádost nebo podání, k nimž bylo dle stavebního zákona vydáno následně zrušené rozhodnutí nebo opatření. V opakovaném stavebním řízení postupuje stavební úřad podle § 109 až 115; doplnění podkladů požaduje pouze v rozsahu nezbytném pro opakované projednání stavby. Lhůta pro vydání rozhodnutí začíná běžet dnem následujícím po nabytí právní moci zrušujícího rozhodnutí.* V posuzované věci stavebník ohlásil dne 16. 2. 2016 žalovanému záměr pro udržovací práce. Žalovaný vydal dne 22. 2. 2016 souhlas s provedením stavebního záměru, který následně, po provedení prací, usnesením ze dne 28. 11. 2016, č. j. OSUZPD/2271/16-9, zrušil. Jelikož stavebník již v ohlášení deklarované práce provedl, bylo třeba postupovat podle § 129 odst. 5 stavebního zákona, tedy vést opakované stavební řízení. Podle § 129 odst. 5 páté věty stavebního zákona *nebude-li v opakovaném stavebním řízení stavba povolena, stavební úřad bez předchozího řízení rozhodnutím nařídí odstranění stavby.* Krajský soud zjistil, že ze správního spisu se nepodává, že by opakované stavební řízení v posuzované věci bylo jedním z těchto způsobů skončeno.
17. Krajský soud si je vědom, že stavebník dne 18. 10. 2017 vzal své podání ze dne 16. 2. 2016 (ohlášení stavebního záměru) zpět. To nemění nic na tom, že je třeba opakované stavební řízení řádně ukončit. Jak vyslovil Nejvyšší správní soud v citovaném zrušujícím rozsudku, může žalovaný v opakovaném stavebním řízení nejen vydat opakované stavební povolení či zamítnout původní žádost o stavební povolení, jak předvídá pátá věta § 129 odst. 5

stavebního zákona, ale také řízení ukončit procesním rozhodnutím, např. zastavením řízení. V posuzované věci však žalovaný nevydal ani meritorní, ani procesní rozhodnutí.

18. Z uvedených důvodů dospěl krajský soud k závěru, že je žaloba důvodná.
19. Pouze pro úplnost krajský soud poznamenává, že se – veden závěry Nejvyššího správního soudu – povahou prací deklarovaných v ohlášení záměru nezabýval.

D. Závěr a náklady řízení

20. S ohledem na shora uvedené skutečnosti a na to, že se do rozhodnutí krajského soudu z ničeho nepodávalo, že by žalovaný v opakovaném stavebním řízení již rozhodl, krajský soud bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. uložil žalovanému podle § 81 odst. 2 s. ř. s. povinnost vydat rozhodnutí v opakovaném stavebním řízení, zahájeném na podkladě ohlášení záměru pro udržovací práce ze dne 16. 2. 2016. Po vrácení věci bude úkolem žalovaného opakované stavební řízení ukončit, a to buď meritorně či procesním rozhodnutím.
21. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení procesně úspěšný žalobce má právo vůči žalovanému na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce ve výši 19 342 Kč tvoří: 1) zaplacený soudní poplatek ve výši 7 000 Kč (za žalobu proti nečinnosti ve výši 2 000 Kč, za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč) a 2) náklady za zastupování žalobce advokátem, stanovené dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) jako odměna za zastupování ve výši 9300 Kč za 3 provedené úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a), d) a K) AT, tj. převzetí zastoupení, sepsí doplnění žaloby, a sepsí kasační stížnosti, přičemž odměna za 1 úkon právní služby ve výši 3 100 Kč byla stanovena dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 AT, a dále náhrada hotových výdajů za provedené úkony ve výši 900 Kč, tj. 3 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 AT, to vše zvýšené o DPH z odměny a náhrad ve výši 2142 Kč, neboť zástupce žalobce je plátcem uvedené daně.
22. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (§ 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Místo plnění určil soud dle § 149 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 28. listopadu 2019

JUDr. Zuzana Šnejdrová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

